

18 TERMINOLOGI OCH SYMBOLIK

18.1 Traditionella esoteriska symboliken

¹Verklig kunskap ger makt, och makten har alltid missbrukats av alla, som kunnat bruka den för egen del. Kunskap är för dem som för all framtid vigt sitt liv (de kunna icke annat) för tjänande av mänskligheten, utvecklingen och enheten. Andra behöva den icke, och de äro också nöjda med vad teologi, filosofi och vetenskap tillhandahålla av fiktioner.

²Den kunskap, som meddelades i de hemliga kunskapsordnarna genom tiderna, gav icke makt åt andra än dem som nått högsta (sjunde) graden, och de voro alltid få. Men den befriade övriga invigda från att behöva godtaga härskande världs- och livsåskådningar och därmed bli offer för allsköns illusioner och fiktioner.

³De flesta invigda stannade i de två lägsta graderna. Sällan nådde någon över tredje graden. Ingen anade, att det fanns högre grad än den han uppnått.

⁴I grekiska mysterierna lämnades åt varje "välkänd" medborgare fakta om reinkarnationen och tillståndet mellan inkarnationerna i emotionala och mentala världarna. Det var allt.

⁵Den kunskap, som meddelades i de esoteriska kunskapsordnarna, var alltigenom symbolisk. Symbolerna voro gemensamma för de olika graderna, men uttolkningen blev i varje högre grad en annan. Därtill måste utläggningen anpassas efter utvecklingsstadierna och de allmänt härskande verklighetsföreställningarna. Det var därför det tid efter annan inrättades nya ordnar, i vilka symbolerna framställdes annorlunda än tidigare. De invigda voro i regel gamla esoteriker, som tillhört äldre ordnar och icke längre behövde magiska experiment för objektiv uppfattning. Det latent vetandet från gamla inkarnationer möjliggjorde snabb förståelse.

⁶Symboliken i esoteriska ordnarna hade den fördelen, att kunskapen blev oåtkomlig för de ovärdiga. Men den hade den nackdelen att, när den råkade i oinvigdas händer, misstolkning blev nästan oundviklig. I ordnarna och de olika graderna lämnades tolkningen muntligen och aldrig skriftligen.

⁷Esoteriska symbolerna ha alltid sjufaldig betydelse, äro icke valda på måfå. Man kanske kan förstå, hur hopplöst det är för en exoterist att söka tolka en esoterisk symbolisk skrift. Råka dylika skrifter i oinvigdas händer, blir resultatet vidskepelse, ty naturligtvis förstå "de lärde" allting (annars vore de ju icke "lärde"), typiskt för okunnighetens och snusförnuftets suveränitet.

⁸Såsom ett exempel på en esoterisk symbol med olika uttolkningar allt efter utvecklingsstadiet må anföras esoteriska "bönen": "Led oss från mörker till ljus, från det överkliga till det verkliga, från död till odödlighet". Denna symbol har olika betydelser för de tre jagen.

⁹För förstajaget betyder "mörker till ljus" esoterisk kunskap, "det överkliga till det verkliga" fysisk behovslöshet (varmed världens ekonomiproblem är löst), "död till odödlighet" oförlorbar medvetenhetskontinuitet vid reinkarnation.

¹⁰För andrajaget i femte naturriket gäller det frigörelse från förstajagets världar med deras "mörker, överklighet och död" och för tredjejaget i sjätte naturriket avses motsvarande frigörelse från beroendet av andrajagets världar.

¹¹Det är tack vare de fakta planethierarkiens sekreterare, 45-jaget D.K. lämnat (i sina arbeten, utgivna av Alice A. Bailey), som full klarhet erhållits i fråga om de symboler och termer som använts i de esoteriska kunskapsordnarna och ofta vantolkats av ockulta författare.

18.2 Terminologien är i behov av en reform

¹Terminologien har varit ett besvärligt kapitel även i moderna, publicerade esoteriken, särskilt som författarna icke ägt erforderlig klarhet om de ting de avhandlat.

²Vad som förefaller minst sagt egendomligt är, att nästan alla traditionella beteckningarna äro olämpliga, hela gamla terminologien i nedärvda esoteriska kunskapen, direkt missvisande och

vilseledande. Dessa vilseledande beteckningar ha naturligtvis misstolkats av oinvigda, vilket ofta haft katastrofala följder.

³Två exempel på missförstådda symboler må anföras:

⁴Människan är icke "frälst" genom personen Jesu blod utan genom det blod, som rinner i egna hennes ådror, när hon förvärvat kristusmedvetenheten, essentialmedvetenheten. Det blir ett annat slags blod, som omöjliggör allt vad sjukdom och ålderssvaghet heter.

⁵I *Secret Doctrine* talar Blavatsky om "imperfect gods" (ofullkomliga gudar) med avseende på de planethärska som övertagit skötseln av en planet med dess oregerliga monader. Detta är emellertid oegentligt och måste leda till missuppfattningar. Det är planeten (planetära kollektivväsendet av evolutionsmonaderna), som är "ofullkomlig", icke planetregeringen. Planethärska är icke ansvarig för tillståndet, enär monaderna ha sin frihet enligt frihetslagen.

⁶Den teosofiska terminologien, som övertagits av så gott som alla esoteriker, är i stort sett oduglig för sitt ändamål och bör ersättas med en ändamålsenlig och icke missvisande. Västerländska esoteriker ha i alltför hög grad varit beroende av sanskrittermer, som sällan kunnat ges exakta västerländska motsvarigheter. Sanskrittermerna ha visat sig olämpliga också på grund av yogafilosofiens misstolkningar av såväl termerna som de realiteter dessa stå för.

⁷Det är ingalunda nödvändigt att finna ord, som motsvara dem som finnas i den voluminösa sanskritlitteraturen. Det kan i övrigt aldrig bli fråga om en ordagrann återgivning av denna litteratur, icke en översättning utan en omtolkning, verkställd av en västerländsk inkarnation av ett essentialjag, ifråga om sådant arbete som exempelvis *Bhagavad-gita*.

⁸Det finns alltså ingen anledning att söka konstruera en västerländsk terminologi, som i alla enskildheter motsvarar den i indisk filosofi och ockultism. Indiern ha en mani att syssla med allsköns onödiga petisser, som västerlänningarna saklöst, rentav med fördel kunna avvara. Indiern skulle också själva vinna på att utrensa allt oväsentligt. Bara en sådan sak som yogas 84 olika sittställningar, samtliga fullständigt onödiga, rentav hinderliga för västerlänningar, är värtaligt vittnesbörd.

⁹Vad vi behöva är en genomgripande ny, enhetlig, i möjligaste mån förenklad västerländsk terminologi utgående från västerländsk verklighetsuppfattning. En dylik ny terminologi bör bygga på vetenskapens och filosofiens termer för att verklighetsinnehållet skall bli begripligare och bättre förstått.

¹⁰Man bör icke använda i språket redan förefintliga ord, som fått en bestämd, internationell betydelse. Både grekiska och latinska språket (som ju läras internationellt) erbjuda rika möjligheter, vilket vetenskapen också i största utsträckning betjänat sig av. Ifråga om högre slag av materier, höljen, världar, riken etc. torde en internationell nomenklatur, och då givetvis den matematiska, vara den mest ändamålsenliga, den enda tidlösa (oföränderliga) och därför enda verkligt exakta.

18.3 Laurencys terminologi

¹Redan från första början av esoterikens publicering yrkade K.H. (Pytagoras) på nödvändigheten av att fastställa en esoterisk terminologi. De försök, som gjordes av Blavatsky, Sinnett, Besant, byggde mestadels på antingen sanskrittermer eller gamla teologiska och kunna betraktas såsom i stort sett misslyckade.

²Det är för esoterikern ett intellektuellt renlighetskrav att ur sitt eget ordförråd utrensa alla de traditionella teologiska och religiösa talesätten, som ha en märkvärdig förmåga att dra ner medvetenheten i de gamla undermedvetna avlagringarna av missvisande betraktelsesätt. Det har varit Laurencys strävan att formulera nya exakta termer och uttryckssätt. Kanske den terminologi, som förekommer i Laurencys DVS och KOV och som utformats vidare i MV, kan duga såsom internationell terminologi. Författaren har bemödat sig om att icke införa fler nya beteckningar än han ansett nödvändigt och från minsta möjliga antal stamord härleda lättförståeliga termer.

Vetenskapliga terminologien utgår i regel från grekiskan eller latinet och har ansetts efterföljansvärd.

³Beträffande namnen på vissa medlemmar av planethierarkien har Laurency rättat sig efter uttalad önskan från dessa att använda endast initialerna. De torde ha skäl för denna anhållan. De historiskt kända namnen på föregående inkarnationer kunna bifogas initialerna.

⁴Laurency har måst införa nya ord för sådana företeelser, som språket saknar ord för. Med författares rätt har han i valet mellan olika språkbruk valt det som gängse ordlistor icke upptaga, när det "oriktiga" syntes mer logiskt. Han har med författares rätt utbildat sin "egen stil", när denna icke inkräktar på logiska klarheten. Även språket är underkastat förändringar och icke något en gång för alla fastställt, något puristerna högeligen ogilla. Men allt, som kan bidra till att låta individuell egenart framträda, borde anses öka språkets lätthanterlighet, så snart det icke minskar möjligheten till förståelse.

18.4 Universal mind

¹I esoterisk litteratur förekomma uttrycken "universal mind", "mind of god" och "divine mind". Därmed kan avses kollektiv medvetenhet av flera olika slag: dels planetminnet i kausalvärlden, dels planetkedjans essentiala kollektivmedvetenhet, dels solsystemminnet i manifestvärlden, dels planetregeringens plan för närmaste framtiden, i sista hand även kosmiska totalmedvetenheten, allt beroende på vad som för tillfället föresvävade författaren. Vanligtvis lämnas man i ovisshet om vilket slag som avses; exakthet är sällsynt. Dyliga mångtydiga beteckningar tyckas avse att "uppöva intuitionen" men äro förvillande för mentalmedvetenheten.

²Beteckningen är felaktig såtillvida som det rör sig om solsystemets världar och icke universums och misslyckat även i det avseendet att "mind" är det mest oklara av alla engelska ord och alltså oanvändbart, om man vill vara exakt, men i högsta grad lämpligt, om man icke behöver veta vad man talar om. Beteckningen har följaktligen blivit mycket omtyckt och i teosofiska litteraturen använts på än den ena än den andra av högre världar. Senare har uttrycket även använts om själva medvetenhetsaspekten i de olika världarna, icke bara kollektivminnet.

³Augoeides kallas av Blavatsky i *Secret Doctrine* ibland för "the Son of Mind". Också detta har varit grund till oklarheter.

⁴Det är hög tid att vi få exakt terminologi, så att man som läsare vet vad författarna mena. Om författarna själva veta det, torde de bäst återge detta med nummerbeteckningen för det kollektiva världsminne de ha i åtanke, alltså: 47:1-3, 46, 45, 44, 43 etc.

18.5 Själ

¹Beteckningen "själ" hade hos "de gamle" (= de invigda) olika betydelser. Därmed kunde avses förstajaget eller andrajaget, kausalhöljet eller Augoeides, aktiva kausaljaget eller andratriaden. Vad som avsågs i varje enskilt fall, framgick av sammanhanget, ofattbart för oinvigda.

²I och med att kunskapen har fått bli exoterisk, är gamla beteckningen "själ" olämplig och bör ersättas med exaktare, om man ej vill vålla begreppsförvirring. Denna är stor nog ändå hos ockultisterna. Man kan icke vara nog exakt, när det gäller att tänka rätt, i överensstämmelse med verkligheten, förvärva en ny världs- och livsåskådning. De flesta ha mycket diffusa föreställningar just därför att mentalsystemet icke tillräckligt konkretiserats. Abstrakt tänkande måste utgå från ett konkret system för att bli riktigt. Även intuitionen måste ha en grund för uppfattning av verkligheten.

18.6 *Tvillingsjäl*

¹Esoteriska symbolen “tvillingsjälarna” avser kausalhöljet och triadhöljet, som äro åtskilda under inkarnationen men sammansmälta efter inkarnationens avslutande.

²Symbolen har naturligtvis vållat oändligt huvudbry och feltolkningen därav även haft beklagliga följder. Det hela är typiskt för människans tendens att tro sig om att begripa allt eller tro på sina infall såsom uppenbarelser. När skall hon inse sin oerhörda begränsning och att allt är gissningar?

³Bidragande orsak till feltolkningen av symbolen har upplevelsen av “själarnas gemenskap” varit. Den beror icke så mycket (som astrologerna tro) på zodiakvibrationernas harmoni som på den sällsynta kombination, att två människor på samma, högre stadium båda ha samma departement i såväl kausalhöljet som triadhöljet. Dem emellan är missförstånd uteslutet.

18.7 *Ande, själ, kropp*

¹Beteckningarna “ande, själ, kropp” äro symboler, som alltid med flera betydelser.

²De kunna avse de tre aspekterna: rörelse-, medvetenhets- och materieaspekterna.

³De kunna, som hos gnostikerna, avse de tre triaderna, varvid med “ande” menas tredjetriaden, med “själ” andratriaden och med “kropp” förstatriaden. Naturligtvis gick denna betydelse förlorad, sedan teologiska okunnigheten tog hand om dessa beteckningar, och numera tycks ingen kunna reda ut den teologiska härvan av fantasitolkningar.

⁴Blavatsky säger i *Isis* (vol. 2, s. 362), att människans “ande allena är odödlig, själen varken evig eller gudomlig”. Det är dylika lösliga uttryckssätt, som alltid skadat esoteriken. Med “ande” avsågo esoteriska författarna tredjetriaden och med “själ” andratriaden. Ingen triad är odödlig, evig eller mer gudomlig än de båda andra. Monaden i triaderna allena är odödlig. Tar man emellertid hänsyn till de första författarnas enorma svårigheter vid utformningen av läran, att deras psykologiskt nödvändiga absolutifieringar böra tas relativt etc., att symboliska beteckningar nästan voro oundvikliga, så måste också bedömningen mildras därefter.

⁵Vad man än använder för beteckningar, kunna de endast avse milstolpar på jagets (uratomens, monadens, individens) utvecklingsväg. Det väsentliga är förståelsen för de olika utvecklingsstadiernas medvetenhets- och energikapacitet. Terminologien, som folk tvistar om, snarast förvillar, är i själva verket missvisande.

⁶De esoteriska ordnarna (alltsedan 45 000 år) ha haft olika beteckningar (de flesta vilseledande), och dessa ha av moderna ockultister använts hur som helst.

⁷Med det gamla symboliska uttrycket “förening av ande och materia” avsågs direkt förbindelse mellan första- och tredjetriaden, varvid andratriaden upplöses. Monaden hade förvärvat allvetenhet och allmakt i solsystemets sju atomvärldar (43–49). 43-jaget kunde konstatera sju dimensioner (nio om linje och yta räknas för sig) även i värld 49, att värld 43 genomtränger alla lägre världar.

⁸Den gamla formuleringen “materien är lägsta form av ande och ande högsta form av materia” blir begriplig, när man får veta, att materieaspektens betydelse ökar med varje lägre värld och medvetenhetens blir allt större med varje högre värld. Detta ifråga om urgamla talet ande–materia.

⁹Med symbolen “andens nedstigande i materien” menades inkarnationsprocessen (“allting kommer från högre världar”); även hela involveringsprocessen, i vilken uratomerna involveras till allt mer sammansatta atomslag.

18.8 Översjälén

¹I esoteriken avses med "översjälén" solsystemets högsta kollektivväsen (ingenting över sig i solsystemet), symboliskt uttryckt "alla själars själ".

²Även Emerson talade om överjaget, översjälén (Oversoul). Sedan har okunnigheten tagit hand om beteckningen. Den har blivit ett sådant där ord folk tar till, när de icke veta vad de tala om. Eftersom alla mena något annat, kan det (sakligt sett) betyda vilket som helst av högre slags höljen. Det lönar sig icke för en esoteriker att ingå på några försök till förklaringar av dylika hugskott.

18.9 Monaden

¹Teosoferna insågo aldrig, vad Pytagoras menade med "monad". De begingo fatala misstaget att förväxla monaden med tredjetriaden (tredjejaget). De ha därmed vållat en ohjälplig begreppsförvirring. Såväl Besant som Leadbeater trodde sig tydligen om att kunna på egen hand "tolka skrifterna" utan att efterfråga hos sina lärare, om de uppfattat riktigt. Ånyo bekräftas, hur nödvändigt det är att alla uppgifter om världar etc. åvan egna forskningsmöjligheter kontrolleras av högre jag i stånd till detta. Man förstår, att lärjungar icke vilja besvara lärarna i onödan, dessa lärare med en orimlig arbetsbörda utan avbrott. Men dessa skulle nog hellre se att dylika misstag kunde undvikas.

²Alldenstund beteckningen "monad" fått olika betydelse i ockulta sekterna, betonas särskilt, att med "monad" avsåg Pytagoras (beteckningens upphovsman) uratomen (odelbara uratomen) och att denna är den ursprungliga och enda riktiga innebörden. Som vanligt har även den medfört begreppsförvirring.

³Hos Laurency förekomma många utsagor, som icke överensstämmer med redan allmänt godtagna i teosofisk och annan ockult litteratur. Den, som bemästrat Pytagoras' hylozoiska mentalsystem, kan själv avgöra vem som har rätt. Det är på tiden att åtminstone esoterikerna sluta upp med lättrogna eftersägandet av auktoriteter, vilket endast vållar splittring. I övrigt må envar ha sin uppfattning. Esoterikerna borde lära sig skilja på huvudsak och bisak, väsentligt och oväsentligt och icke tvista om detaljer. Det är systemet, perspektivet, som är det väsentliga.

18.10 Jaget

¹Uttrycket i ockulta litteraturen, "människan är en själ som har en kropp", vittnar om att uppfattningen om själen var mycket dimmig. Människan är en monad, som har flera höljen och skall förvärva allt fler, höljen den identifierar sig med, först fysiska, sedan emotionala, mentala, kausala, essentiala etc., allteftersom den når högre utvecklingsstadier. Vill man i stället för höljen tala om medvetenheter, går det naturligtvis lika bra. Det beror på om individen är extravert eller introvert. Men om man utgår från organismen såsom ett hölje, så ligger det nära till hands att fortsättningsvis säga höljen. För hylozoikern är det likgiltigt, vilka uttryckssätt man föredrar.

²Betecknande för dåtidens subjektivistiska uppfattning var att läsarna av Sinnetts verk ofta opponerade sig emot att han utgick från materiaspekten. Med full rätt svarade Sinnett, att detta var lättast för västerlänningarna men att man sedan man begripit det hela kunde övergå till medvetenhetsaspekten.

³För andrajaget är förstajaget något obehövt, avfärdat, ingenting vidare, alltså i de gamles symbolspråk "ingenting". Detsamma tycker tredjejaget om andrajaget, när andratriaden definitivt eliminerats. I såväl esoteriska ordnarna som i den gamla orientaliska terminologien har jagets olika tillstånd fått en mängd symboliska beteckningar, som tarva omständliga utredningar för att bli skenbart begripliga, ehuru dylika beteckningar aldrig bli förståeliga för andra än dem som ha motsvarande erfarenheter bakom sig. Den nyktrare västerländske esoterikern, som fått erforderliga perspektiv på tillvaron och hela evolutionen begripligt klarlagd, är tacksam bli befriad från dylika

onödigheter, hur djupsinniga de än förefalla, insvepta i mystikens fantasitjusande slöjor. Att kalla tredjejaget för "sanna varat" är för övrigt lika felaktigt som att kalla platonska idévärlden detsamma. Varje slags vara är i sin egen värld lika sant som de andra slagens i sina världar. Och skall en sådan beteckning som "det absoluta" etc. användas alls, bör den reserveras för högsta kosmiska riket.

⁴I esoteriska litteraturen talas det om jagmedvetenheten såsom "ögat som ser", "allseende ögat" etc., symboliska talesätt för monadmedvetenheten i de högre världarna, där det icke längre göres någon skillnad mellan subjektiv och objektiv medvetenhet utan alla lägre slag av medvetenhet ingå i jagmedvetenheten.

⁵För att undvika begreppsförvirring torde det vara lämpligare att använda ordet "triad" i stället för "jag". Den okunnige kan annars få den felaktiga föreställningen, att det är fråga om två olika individer, såvida man icke klargjort att förstajaget och andrajaget är samma individ i olika triader. Samma trassel har vållats med teosofiska beteckningarna "personlighet" och "individualitet", samt "egot" och "Augoeides". Man skilde mellan "personlighet" och "individualitet" som om dessa två vore olika individer, i stället för att klargöra, att man med "personlighet" avsåg jaget i sina inkarnationshöljen och med "individualitet" jaget i kausalhöljet efter inkarnationens avslutning. Man gjorde aldrig klart, att jaget är en uratom (monad) i en förstatriad både i sina inkarnationshöljen och i kausalhöljet, att "personligheten" är jaget i förstatriaden i ett särskilt triadhölje (en mindre del av kausalhöljet som inkarnerar) och att "individualiteten" var samma jag som återvänt till sitt stora kausalhölje.

18.11 Symboler för förstajaget och dess världar

¹"Då ett fullkomligt lösgörande från fenomenvärlden har skett, har frigjordhet uppnåtts." (Patanjali)

²Hur mycken skarpsinnig och djupsinnig gallimatias har icke ödslats på att förklara bara en sådan sats. För esoterikern är den omedelbart självklar. "Fenomenvärlden" i vidsträcktaste mening är förstajagets världar. När monaden blivit ett andrajag, är den frigjord från beroendet av sitt förstajag med dess livsokunnighet och oförmåga (även såsom fullt utvecklat).

³Förstatriadens världar (47–49) kallades av de gamle för "illusionens världar", emedan livsuppfattningen i dessa måste bli illusiv. Även beteckningen "att leva i skenet" förekom. "Illusion" betydde livsokunnighet. Ingen esoteriker kunde kalla materien för "illusion", vilket filosofiska subjektivisterna göra.

⁴"Maya" eller "den stora illusionen" betyder helt enkelt, att individen utan esoterisk kunskap oundvikligen tar fysiska världen, senare emotionalvärlden, senare mentalvärlden, allteftersom inkarnationshöljerna upplösas (förstajagets världar) för enda existerande verkligheter.

⁵"Personligheten" är monaden i lägsta triaden i triadhöljet, alltså monaden såsom suverän i triaden och triadmedvetenhetens syntesmedvetenhet. Därmed har monaden utvecklats så långt den kan i människoriket. För att förvärva medvetenhet i kausalhöljet fordras medverkan, subjektivt av Augoeides och objektivt av en medlem av planethierarkien, varvid den senare undervisar om riktiga, kausala aktiveringsmetoderna. Normalt skulle denna process för monaden kräva flera miljoner års inkarnationer. Att koncentrera den till några få inkarnationer förutsätter tillspetsad målmedvetenhet och arbete med alla de energier personligheten kan förfoga över. Det räcker icke med att ha esoterisk kunskap. För att få hjälp måste individen tjäna utvecklingen och mänskligheten. Det är vad de gamle kallade "att tjäna gud". Vad gud behöver är medarbetare i människoriket, ifall mänskligheten icke ständigt på nytt skall återfalla i barbari.

⁶"Opersonlighet" i esoterisk mening är möjlig först för monaden i andratriaden. I förstatriaden är monaden själv insnärjd i okunnighetens världar med deras illusioner och fiktioner. Det fordras distans för att kunna påverkat bedöma.

⁷Man har översatt engelska ordet "dweller" med "väktare" i kända sammanställningen

“tröskelns väktare”, romantiserad i Bulwer-Lyttons *Zanoni*. Därmed menas den som uppehåller sig vid, ej kan överskrida “tröskeln” (mellan första- och andratriaden). Vad som avses är monaden innan den blivit kausaljag, monaden i förstatriaden, den integrerade personligheten (mentalmedvetenheten behärskande lägre slag av medvetenheter, emotionala och fysiska), människan, sin egen herre, okunnig om livslagarna, ovetande om Augoeides, jaget i dess triumf som suverän utan något högre, utan något över sig. Då blir jaget icke något högre, utan det slutar med ofrånkomlig katastrof förr eller senare.

⁸I gamla ockulta litteraturen blev denna symbol fullständigt feltolkad. Steiner, som ju missförstod det mesta i gamla esoteriska litteraturen, sökte överträffa Bulwer-Lytton i fantastiska utsvävningar kring dennes sagofigur.

18.12 Symboler för essentialiteten

¹Paulus’ ord “Kristi kärlek tvingar oss” ha teologerna som vanligt missförstått, därför att man aldrig vetat, vad Paulus menade med “Christos”, nämligen essentialmedvetenheten (46-världens medvetenhet), enhetsmedvetenheten. Paulus var invigd och skrev till de invigda på deras symbolspråk. Att kyrkofadern Eusebios fick tag på några av dessa brev och stuvade om dem efter eget huvud, kunna teologerna icke veta.

²“Välsignelse” i esoterisk mening innebär nedkallande av essentialmolekyler från 46-världen. Huruvida dessa kunna påverka individerna, beror på mottagligheten.

18.13 “Död”

¹Människorna älska patetiska eller drastiska uttryckssätt, till exempel “förstörelse” eller “död”. Det lämpligaste vore “elimination”.

²Det gamla esoteriska uttrycket “död” (förfelat som de flesta uttryckssätt) betydde allt individen lämnat bakom sig på evolutionens väg, allt han eliminerat av emotionala illusioner och mentala fiktioner, av alla de kryckor som hjälpt honom hanka sig fram, tills han själv kunde gå. Tyvärr äro dessa inga “döda produkter”, icke döda för dem som anamma dem såsom lämpliga medel. Till exempel litteraturen innehåller verk på alla utvecklingsstadier och -nivåer, och envar har att välja och vraka (lämna allt som icke ökar livsförståelsen och ger kraft att förverkliga). Hur litet av alla dessa biblioteks innehåll, av böckernas Himalaya eller Niagara, kommer att finnas kvar om hundra år eller betraktas som annat än kuriositeter!

18.14 “Synd”

¹“Synd” är icke “brott mot ett oändligt väsen, som oförmögen att förlåta kräver ett oändligt straff”, utan är misstag ifråga om livslagarna, misstag, vars verkningar vi få erfara enligt lagen för sådd och skörd.

²Ingen gud kan förlåta synder, brott mot livslagarna. Vad som skenbart innebär syndaförlåtelse är antingen konstaterandet, att sådden redan skördats eller (i undantagsfall) ett överförande av utmäta skörden till nästa inkarnation.

³Sådd skall skördas. Den lagen kan ingen gud upphäva. Och varför skulle han göra det? För att det skulle passa lagöverträdarna, som önska undgå konsekvensen av sina handlingar? Det vore rätta sättet att befrämja laglösheten, vilket kyrkans syndaförlåtelse också gjort.

⁴Teologerna kunna icke veta verkningarna av ett misstag. Deras eventuella krav på gottgörelse äro fullständigt illusiva eller fiktiva. Och att Christos skulle velat eller kunnat upphäva lagen för sådd och skörd, kan endast livsokunnigheten inbilla sig.

18.15 Gud immanent och transcendent

¹Beteckningen “gud immanent” har flera olika betydelser. I sista hand avses uratomerna, varav all materia formats, såsom delägare i kosmiska totalmedvetenheten. För esoterikern är symbolen sammanfattningen av en serie allt högre naturriken; för människan närmast vetenskapen om Augoeides’ existens.

²“Gud transcendent” är symboliska beteckningen på alla riken (planetariska eller kosmiska), som innehålla individens övermedvetenhet. För en normalindivid i människariket äro såväl femte som övriga högre riken transcendent gudomliga. För ett kosmiskt jag i tredje kosmiska riket är fjärde riket “gud transcendent”.

³Symbolerna “gud immanent” och “gud transcendent” ha olika betydelser för individer på olika utvecklingsstadier. Det är symbolernas olika betydelser, som alltid medfört begreppsförvirring och oändliga tvister mellan oinvidga.

18.16 Motsatspar

¹I esoteriken används ofta termen “motsatsparen” i två helt olika avseenden: dels i betydelsen lägre och högre, lägre och högre slag av materia, medvetenhet, energi, värld, rike; dels såsom motsatser, gott–ont, rätt–orätt, attraktion–repulsion, identifikation–frigörelse.

²Ju större avståndet mellan världarna, desto större motsättningen i olika avseenden. I gamla symboliska litteraturen var exakt definition av företeelserna icke önskvärd, och de olika uttydningarna gåvos i ordnarnas allt högre grader. Det är många symboliska termer, som leva kvar och bli källa till missuppfattningar. I den mån esoteriken blir exoterisk, blir likaledes symboliken uttolkad.

³Ett uttryck må anföras såsom exempel. Det är gamla talet om motsättningen mellan ande och materia: “Anden är högsta slag av materia; materien lägsta slag av ande.” I själva verket gör sig medvetenheten allt mindre gällande i allt mer sammansatta atomslag och tvärtom allt mer gällande i allt högre atomslag. Största motsatsen inom solsystemet fås givetvis mellan världarna 43 och 49, varför värld 43 oegentligt kallas “ande” och 49 “materia”.

⁴Eftersom medvetenhetsutvecklingen, medvetenhetsaktiveringen, börjar i lägsta värld och når sina inom solsystemet högsta möjliga uttryck i värld 43, har fysiska materien (49) kallats för “modersaspekten” (fosterutvecklingens symbol) och manifestalmaterien (43) för “fadersaspekten”.

18.17 Ljus och mörker

¹Symbolen “ljus” har många olika betydelser. I esoteriska symboliken talades det alltid om ljus och allt mer ljus, om att ljus är substans (materia) och att substans är energi (yttrande sig såsom ljud), beroende på vilken verklighetsaspekt den invigde kunde uppfatta och använda.

²“Ljus” är den etermateria som möjliggör fysiskt seende i mörkret, den emotionalmateria som möjliggör emotional klärvoajans, den mentalmateria (idé) som möjliggör förståelse.

³Ljus är materia, men “ljus” är också den objektiva medvetenhet som uppenbarar ett objekt genom att belysa det. Det finns lika många medvetenhetsslag (“ljus”) som det finns materielag.

⁴För subjektiv medvetenhet blir “ljus” symboliska uttrycket för förståelse genom upplevelse.

⁵“Själens mörka natt” är ett esoteriskt uttryck avseende flera olika tillstånd med olika intensitet. Alla uppleva den då och då. Vågor från emotionalvärlden dränka oss i mörker, fruktan, lidande, hopplöshet. Mest intensiva är den i vilken individen kan identifiera sig med, uppleva, mänskighetens bottenlösa nöd, en agoni motsvarande momentana tillståndet vid övergången från kausala till essentiala världen, då jaget känner sig övergivet. Det är en upplevelse, som även de i högre riken erfara, så snart de se på mänskligheten.

18.18 Graal

¹Symbolen “Den heliga Graal” betecknar det heliga kärl som, när det en gång blivit fyllt, gör ägaren fullkomlig. “Kalken” avser människans kausalhölje och “vinet” kausalmedvetenheten. “Kalken fylld med vin” är alltså det fulländade förstajaget, människan när hon lever för att lik ett kärl låta sig fyllas av andrajagets energier. Förstajagets inkarnationshöljen ha därvid slutat att reagera för andra vibrationer än dem från jaget, ha således blivit fulländade redskap.

²Symbolen motsvarar i kristna symboliken “den helige ande”, kausaljaget, templet med rämnade förlåten.

³Som alla symboler fantasispekulationen fått hand om har naturligtvis även sagan om Graal urartat i allsköns nonsens; denna gång lyckligtvis oskadligt.

⁴Det finns alltid någon grund för de urgamla sagorna, men i de flesta fall förblir människan ännu länge okunnig om denna grund, tills en gång förståelsen för dess självklarhet vaknar.

18.19 Triangeln och kvadraten

¹Termen “triangel” var Blavatskys beteckning på triaden. I esoteriska litteraturen användes symbolen såsom beskrivning av den universella rörelsen kring tre punkter, geometriska formen för alla manifestationens energiuttringar.

²Symbolen sexuddiga stjärnan, bildad av två motställda liksidiga trianglar, har aldrig varit något “Salomos insegel”, även om judarna göra anspråk därpå. Den är en urgammal esoterisk symbol med flera olika betydelser. De mest kända äro, att triangeln med spetsen uppåt betecknade planethierarkien och den nedåtriktade mänskligheten, att uppåtsträvande triangeln betydde evolutionen och nedåtriktade involutionen. De beteckna också andra- och förstatriaden.

³I esoteriska litteraturen talas det om den fyrfaldiga människan såsom “kvadraten” och den trefaldiga själen såsom “triangeln”. Kvadraten kan avse dels de fyra inkarnationshöljerna: mentala, emotionala, fysisk-eteriska och fysisk-organiska, dels hela mänskligheten. Med triangeln avses, dels kausalhöljets tre centra (motsvarande 47:1-3), dels andratriaden, dels alla övriga förekommande tredelningar. Denna förkärlek för geometriska beteckningar sammanhänger med att de flesta abstrakta begreppen i mentalmaterialets former äro geometriska figurer.

18.20 Astrologisk symbolik

¹Egyptiska Sfinxen vid Gizeh föreställer ett människohuvud med lejonkropp: människans symbol i astrologisk tolkning – zodiakkonstellationen lejonets energier underlätta för människan att förvärva själv tillit, självbestämmdhet, målmedvetenhet och arbete på självförverkligande: förvärv av andrajagsmedvetenhet.

²Det var kaldeerna, som för c:a trettio tusen år sedan gjorde astrologien till en vetenskap för de lärde i templet, en vetenskap, som allt mer degenererade, tills den urartade i ren vidskepelse. Också själva korssymbolen härrör från kaldeerna, som åskådligt indelade de tolv zodiakkonstellationerna dels i fyra liksidiga trianglar, dels i tre likarmade kors, inskrivna i en cirkel. Dessa båda indelningar underlätta förståelsen för inbördes relationer.

³I esoteriska astrologien ha de tre korsens sin motsvarighet i de tre triaderna. Lägsta korset (förstatriaden) utgöres av Tvillingarna, Jungfrun, Skytten och Fiskarna. Det kallades även Svastikan. Mellankorset (andratriadens) bildas av Oxen, Lejonet, Skorpionen och Vattumannen. Högsta korset (tredjetriadens) består av Väduren, Kräftan, Vågen och Stenbocken.

⁴Betydelsen framgår av att först i dessa triader kunna angivna energier uppfattas, förstås och bemästras.

⁵Sedermera kommo hos gnostikerna de tre korsens att avse mänskligheten, planethierarkien och planetregeringen.

⁶I största allmänhet kan sägas, att ju mer individen utvecklas, desto mer kan han tillgodogöra

sig av alla zodiakenergierna, som strömma genom hans höljen.

18.21 Korset

¹Korset såsom symbol har många betydelser. Den mest träffande för en esoteriker är att uppfatta vertikala linjen såsom uttryck för "kraft från höjden", energierna från högre världar strömmande ned genom höljen, och den horisontala linjen såsom beteckning för lärjungens användning av dessa energier för tjänande av livet.

²En annan betydelse för individen är, att han med sitt hjärta i skärningspunkten har förbindelse med "världens fyra väderstreck". Ju mer individen utvecklas, desto fler betydelser upptäcker han. Symbolernas uppgift var att ha olika betydelser för olika grader i kunskapsordnarna, motsvarande olika utvecklingsstadier. Det tog många inkarnationer att stiga upp genom graderna. En gång invigd, alltid invigd, till nu, då kunskapen fått offentliggöras och envar själv får stiga genom graderna. Det var en vändpunkt i mänsklighetens historia, då ordnarna stängdes år 1875. Men det blir nya ordnar en gång i framtiden, och då för lärjungar till planethierarkien för exceptionell utbildning med ett vetande, som oinvigda skulle misstolka och missbruka.

³I kaldeernas esoteriska astrologi avbildades himmelscirkelns tolv zodiakkonstellationer (från jorden iakttagbara under dygnets 24 timmar) såsom tre kors med helt olika betydelser; de tre triadernas kors. Monaden i förstatriaden kan rätt använda energierna endast från de fyra konstellationer, vilkas energier bilda lägsta slagets kors. Motsvarande gäller för monaden i de två andra triaderna.

⁴Författarna av evangeliesymbolerna gjorde av dessa tre kors en berättelse om korsen på Golgata med tre individer på olika utvecklingsstadier (fjärde, femte och sjätte naturriket), en symbolik, som ännu icke kunnat rätt förstås av bokstavsträlarna. När de en gång kunna inse detta, blir den teologiska fakulteten avskaffad och ersatt med en professur i esoterisk symbolik, den verkliga religionshistorien.

18.22 Korsfästelse

¹Vid övergången från kausaljag till essentialjag eller monadens överflyttning från förstatriaden i kausalhöljet till andratriaden i nyformade essentialhöljet svävar monaden ett ögonblick "fritt i ett okänt intet". Jaget har den hissande känslan av att "ha förlorat allt" (kausalmedvetenheten med allt dess innehåll). Det enda det i det ögonblicket vet är att det är sin självidentitet: "Jag är den jag är".

²Processen fanns dramatiskt skildrad i uppteckningar i babyloniska (ursprungligen atlantiska) arkiv, där judiska ynglingar under fångenskapen hade tillfälle att få sin utbildning. Som så mycket annat blev icke mycket kvar av ursprungliga versionen (i detta fall endast uttrycket "jag är den jag är" om Jahve i judarnas kanoniska skrifter). Den dramatiska skildringen utnyttjades av författarna till gnostiska evangelieromanerna. Det i inkarnation korsfästa kausaljaget, som under korsfästelsen (inkarnationen) blivit medvetet om sin "gudasonsvärdighet" (gud immanent), utropar vid övergången från första- till andratriaden: "Min gud, varför har du övergivit mig", uttryck för känslan av oändlig övergivenhet i detta ögonblick av "förtäta evighet".

³"Korsfästelse" har många andra betydelser i esoteriska symboliken. Bland annat betyder den jagets återfödelse till fysiska världen, detta helvete, detta vansinne, detta kaos av okunnighetens individuella uppfattningar. Envar har sin religion, sin filosofi, sin vishet. Envar är sin egen okunnighets auktoritet.

18.23 Offer

¹Beteckningen “offrandets lag” är direkt missvisande. De enda, som verkligen offra sig, äro de högsta kosmiska kollektivväsen som bygga en kosmos. För alla andra är det icke ett offer, eftersom givandet är en förutsättning för utveckling. (Den som ger han får.) Att offra det lägre för att vinna det högre är endast skenbart ett offer. Det är genom tjänande, som människan utvecklar alla de egenskaper och förmågor, vilka utgöra förutsättningen för högre evolution. “Offrandets lag” borde hellre kallas “givandets lag”. Egoism motverkar enheten, och det är först i enheten vi kunna nå övermänskliga riken. Den vilseledande beteckningen “offer”, som endast invigda kunna förstå, medförde den groteska missuppfattningen, att gud krävde offer för att kunna “förlåta synder” och därför utlämnade sin ende son att korsfästas. Man behöver bara fråga sig, hur det är på andra planeter och i andra solsystem för att inse det befängda i vanföreställningen. Skall gud också där behöva offra “sin ende son” eller kanske han har flera söner, en för varje planet? Ty att människorna där i sin livsokunnighet måste begå misstag ifråga om Lagen torde vara oundvikligt. Eller kanske där inte finnas några äpplen för Adam och Eva att äta av.

18.24 Esoteriska historien

¹Historikerna kunna lugnt överlämna åt de esoteriskt orienterade astronomerna (verkliga astrologerna) att fastställa historiska epokerna. De sammanfalla nämligen med zodiakepokerna.

²När esoteriska historien en gång publiceras, kunna dessa zodiakepokar gruppvis sammanfattas i samband med tredje, fjärde och femte rotrasernas historia. Man skulle då kunna få en överblick över c:a 40 miljoner år. Eller man kan låta historien börja med planetregeringens ankomst för c:a 18 miljoner år sedan eller med apmänniskans kausalisering, som började för c:a 21 miljoner år sedan.

³När esoteriska historien publiceras, kommer det att visa sig, att de ideer, som fört mänskligheten framåt, härröra från medlemmar av esoteriska kunskapsordnarna. Allmän kännedom om dessas existens fanns före kristendomens utbredning. Men den kristna fanatismen tvingade dessa ordnar att “gå under jorden”. Den rosenkruzarorden det talas om under 1600-talet var jesuitisk förfälskning och tolererades därför av kyrkan. Saint Germain's publicering av äkta rosenkruzarnas symboler, som ingen kunde tolka, var ägnad att avslöja förfälskningen. De kända esoteriska ordnarna ha alltid fått motsvarigheter i bekämpande syfte och ägnade att förvilla. Numera behövas inga ordnar, eftersom kunskapen om verkligheten fått bli exoterisk. Allt fortsatt mysterieväsen är enbart bedrägeri. De nya ordnar, som beräknas bli instiftade efter år 2200, äro icke hemliga utan lära allting öppet. Att det utan särskild undervisning ej är möjligt att förstå den kunskapen, är en annan sak.

⁴Varje zodiakepok frambringar sin kultur, och det finns lika många kulturer i det förflutna som det funnits zodiakepokar. De äro en produkt av zodiakkonstellationens säregna slag av vibrationer. Varje zodiakepok uppvisar sju speciella huvudslag av flora och fauna i enlighet med de sju departementsenergierna, i vilka zodiakenergierna fördela sig.

18.25 Kultur

¹Kultur är först och främst frihet för alla inom gränsen för allas lika rätt (“tolerans”), därefter mänskligheten över allt vad raser och nationer heter, förståelsen för såväl positiva (uppbyggande) som negativa (nedrivande) krafter i människolivet, för inklusivitet i motsats till exklusivitet, för helheten såsom förmer än delarna.

²Kultur är förståelse för livslagarna.

³All konst måste vila på verklighetens grund och är motsats till formlöshet.

⁴Till kultur hör insikten, att varje nation har sin speciella uppgift i mänsklighetens medvetenhetsutveckling. Samtliga ha hittills förfelat den uppgiften.

⁵För dem som äro intresserade av kulturhistoria med perspektiv kan rekommenderas Egon Friedells *Kulturhistoria*, 3 delar (Natur och Kultur, översatt av Alf Ahlberg). Den bästa i sitt slag.

18.26 Några esoteriska termer

¹Beteckningen “esoteriker” bör begränsas till dem som godtagit hylozoiken såsom arbetshypotes och ej omfatta högre jag (till exempel kausaljag).

²Till de esoteriska förmågorna höra:

- telepati: överförandet av själsliga tillstånd (tankar, känslor) utan förmedling av våra sinnens uttrycksorgan.
- telekinesi: förmågan att genom fjärrverkan sätta föremål i rörelse.
- levitation: upplyftande av föremål från marken utan vidröring.
- psykoskopi (psykometri): förmågan att ange okända föremåls härkomst.
- klärvoajans: förmågan att se genom murar; se föremål på långa avstånd; se i det förflutna och in i framtiden.
- klärådiens: förmågan att höra på långa avstånd.
- apport: förmågan att attrahera föremål från långa avstånd, även genom slutna väggar.
- materialisation och dematerialisation: förmågan att forma respektive upplösa fysiska föremål.

³Den, som bestrider någon av dessa förmågors förekomst, vet ej vad han talar om.

⁴Esoteriskt äro medvetenhetsutveckling och uppenbarelse synonyma begrepp. Det ena kan icke finnas utan det andra. Kontinuerlig medvetenhetsutveckling innebär kontinuerlig uppenbarelse av det förut oförstådda. Uppenbarelse blir kunskap när den formulerats i ord för andras begripande.

⁵Medvetenhetskontinuitet är ett vidsträckt begrepp. Det kan avse emotional kontinuitet, vilken medför att individen kan erinra sig vad han upplevat i emotionalvärlden under sömnen. Avses kausal medvetenhetskontinuitet, är individen alltid medveten i sitt kausalhölje även sedan hans inkarnationshöljen blivit upplösta och han ånyo inkarnerat.

⁶Kausal-mentalvärlden (47:1-7) och fysiska världen (49:1-7) uppdelas i molekylarhänseende i högre och lägre. Det högre mentala (även kallat det kausala eller “abstrakt mentala”) består av 47:1-3 och det lägre (eller egentligt mentala) 47:4-7. Fysiska världen uppdelas i eteriska (49:1-4) och synliga (49:5-7). Hierarkisekreteraren, 45-jaget D.K., uppdelade mentalvärlden i tre delar, högre mentala, kausalhöljet eller kausalväsendet (“son of mind”) och lägre mentala. Kausalväsendet har nämligen en särskild funktion och utgör nödvändiga förbindelsen mellan andratriadens mentalatom och förstatriadens mentalmolekyl.

⁷I brist på tillgängliga ord i språket för högre världar, som alltid varit en svår belastning, kallas första kosmiska riket (36–42) för “kosmisk-astrala världen” och andra kosmiska riket (29–35) för “kosmisk-mentala”; alltså i analogi med solsystemets världar, som också kallas “kosmisk-fysiska”. Hur ofantligt mycket enklare är icke det matematiska beteckningssättet, som aldrig kan missförstås.

⁸Ord, som också borde försvinna, är “abstrakt” och “konkret”, som använts om ända till 21 medvetenhetsslag inom världarna 45–47; “pure reason” (rent förnuft, Kants uttryck) om essentialmedvetenheten. Väl må man tala om terminologisk hjälplöshet. Hela den gamla terminologien behövde ersättas med en begriplig och exakt, den matematiska, när den väl fått sin definition.

⁹Teosofernas tal om människans sju principer var en misslyckad sammanställning av förstatriadens fyra inkarnationshöljen och andratriadens tre enheter. Den oklarheten vidlåder alltjämt deras framställning. Det tycks framför allt ha varit viktigt att få fram sjutalet. Det kan

man få på flera sätt, till exempel de två triadernas tre enheter och det sammanbindande kausalhöljet.

¹⁰Beteckningen “tiden” är en symbol med betydelse distans, utveckling, förmågor, användning av och hushållning med krafter.

¹¹Termen “initiation” har flera olika betydelser. I största allmänhet avsågs därmed gradvisa förvärvet av allt högre slag av medvetenhet, särskilt atommedvetenhet. Det användes för att beteckna invigning i esoteriska kunskapsordnarna och dess olika grader samt särskilt olika grader i planethierarkien.

¹²För förebyggande av missförstånd påpekas, att de sanskrittermer, som förekomma i Laurencys skrifter, äro de ursprungliga som planethierarkien använder på företeelserna. De överensstämmer icke med de förvanskade i öster-västerländska vedanta- och yogalitteraturen.

18.27 Några esoteriska symboler

¹“Guds vilja”, som teologerna tala om, är evolution: monadernas medvetenhetsutveckling, och detta i alla naturriken.

²“Christos’ återkomst” betyder planethierarkiens återuppträdande i mänskligheten för återtagande av den andliga ledarställning den hade innan den drog sig tillbaka för att visa mänskligheten, att denna ej på egen hand kunde lösa sina politiska, sociala, ekonomiska med flera problem, vilket allt den trott sig om att kunna. Efter mer än tolv tusenårigt fiasko borde den äntligen lärt sig inse sin oförmåga därtill.

³“Tro” i esoterisk bemärkelse är en mentalatom, en mentalidé, en oemotståndlig mentalenergi. Liknelsen av tro såsom minsta frö var djupsinnig antydning om dess materiella obetydlighet och dess enorma kraft. Men det är ingenting den okunnige “tar sig”. Den finns där eller ej. “Tron är en guds gåva.”

⁴“Tro är förhoppningens substans och det oseddassjälvklarhet” är aposteln Paulus’ formulering, som godkänts och ofta citerats av D.K. (världslärares språkrör). Lagg märke till ordet substans!

⁵Det mycket gamla begravningsformuläret lydde: “Av jord är du kommen; till jord skall du åter varda; anden skall återvända till gud som gav den.” Det vittnar om en panteistisk syn, enligt vilken världssjälens avsondrar individuella själen, som i döden förintas genom att sammansmälta med världssjälens. En av fantasiens många spekulationer, det vill säga: gissningar.

⁶I de gamla esoteriska kunskapsordnarna kallades de nyintagna för “de små bröderna”. Det var dessa Christos tänkte på, när han talade om “dessa mina minsta”. Uttrycket kom tydligen av misstag med i en av evangelieromanerna och blev naturligtvis misstolkat.

⁷“Lika attraherar lika.” En vanlig plattityd, som vi tro oss förstå, vilket är stort misstag. De största esoteriska hemligheterna funnos ofta i dylika trivialiteter. Deras enkelhet, omedelbarhet, uppenbara riktighet är säkraste döljesättet.” Engelskan har därför expressiva uttrycket “blinds”.

⁸I esoteriska symboliken menas med “svärdet” första departementets energier, med “pennan” andra departementets, med “pengar” tredje departementets.

⁹De tre esoteriska högtiderna vid fullmånen i Väduren, Oxen och Tvillingarna avse bland annat att påminna oss om planethierarkiens existens, planetregeringens existens och universella broderskapets nödvändighet. De grupper som äro inställda härpå bereda sig på att mottaga energier från essentiala, superessentiala och kausala världarna.

¹⁰I symboliska sagan om Jona och valfiskens representerar Jona det stora kausalhöljet och valfiskens det mindre triadhöljet. Vid inkarnationen överflyttar förstatriaden från det högre till det lägre. Valfisken uppslukar Jona, en liten man i andligt avseende, eftersom han behövde inkarnera. Triadhöljet är mycket mera packat av kausalmolekyler än kvarlämnade kausalhöljet; gör därför skäl för metaforen.

¹¹I esoteriska kunskapsordnarnas symboliska språk förekommer ofta tal om “ordet” och

“orden”. Som alla symboler ha de olika betydelser. Avses förhållandet till ljudet, betyda de konstanta serier ljudvibrationer. Uttrycket “ordet vart kött” betydde inkarnationen av högre väsen representerande något slags “ord”, det vill säga högre riken. “Ordet” i bekanta uttrycket “förlorade mästareordet” betydde dels esoteriska kunskapen, dels s.k. kraftord (words of power), mantraer, olika i de sju departementen, slutakten i dynamis’ koncentration, som lösgjorde en energiladdning.

¹²Cirkeln med punkten är en i esoteriken ofta förekommande symbol för form och medvetenhet, det må gälla ett solsystem, en planet, en människa eller en atom.

¹³Medelpunkten är uratomen i alla uratomsammansättningar, uratomen som är medvetenheten i allt, uratomen som är innehållet i manifestationsmaterien, som möjliggör energi och medvetenhet.

¹⁴“Vägen”, som det skrivs om i esoteriska litteraturen, kännetecknas av automatiska aktiveringen av de sju huvudcentra i aggregathöjljerna. De tre lägsta äro fullt aktiva hos alla, så att egentliga vägen börjar med aktiveringen av hjärtcentrum genom hängivet tjänande av mänskligheten och utvecklingen.

AVSLUTNING

Människans väg är vägen från mörker till ljus, från okunnighet till kunskap, från dårskap till vishet, från det lägre till det högre. Det eviga livet är alltid här och nu, slutmålet kommer alltid att nås en gång och allt blir, som i sagan, gott till slut.

Ovanstående text utgör uppsatsen *Terminologi och symbolik* av Henry T. Laurency.

Uppsatsen ingår i boken *Människans väg*, utgiven 1998.

Copyright © Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency 1998.